

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 569/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť R. S., správcu konkurznej podstaty, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 26 K 75/2011 zo 7. mája 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. S., správcu konkurznej podstaty, **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2013 doručená sťažnosť R. S., správcu konkurznej podstaty (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 26 K 75/2011 zo 7. mája 2012 (ďalej aj „namietané uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že «Okresný súd Košice I v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Š. B. proti dlžníkovi: Ing. P. B. o návrhu na vyhlásenie konkurzu, uznesením sp.zn. 26K/75/2011 zo dňa 7.05.2012, ktoré bolo zverejnené v OV č. 92/2012 dňa 15.05.2012, začal konkurzné konanie voči dlžníkovi: Ing. P. B... Uznesením zo dňa 15.03.2012, ktoré bolo zverejnené v OV č. 58/12 dňa 22.03.2012 Okresný súd Košice I ustanovil sťažovateľa za predbežného správcu dlžníka.

Okresný súd Košice I vyhlásil uznesením sp.zn. 26K/75/2011 zo dňa 07.05.2012 konkurz na majetok dlžníka: Ing. P. B...(ďalej len „úpadca“) a sťažovateľ bola zároveň ustanovený za správcu podstaty úpadcu. Toto uznesenie bolo uverejnené v OV č. 92/12 dňa 15.05.2012.

Sťažovateľ po vyhlásení konkurzu vykonal všetky potrebné úkony pre zistenie a zabezpečenie stavu majetku úpadcu ako aj súpis majetku a zoznam pohľadávok. O všetkých vykonaných úkonoch informoval súd v štyroch správach predpísaných zákonom.

Sťažovateľ podaním zo dňa 22.10.2012 požiadal Okresný súd Košice I o určenie paušálnej odmeny za výkon funkcie správcu do konania schôdze veriteľov...

S poukazom ust. § 12 ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č. 665/2005 Z.z., ktorý rieši výšku paušálnej odmeny u úpadcov - podnikateľov, uplatnil si sťažovateľ nárok na paušálnu odmenu vo výške 6.638,78 €.

O návrhu sťažovateľa rozhodol Okresný súd Košice I, uznesením zo dňa 14.11.2012 (ďalej len „uznesenie“), ktorým sťažovateľovi priznal paušálnu odmenu len vo výške 697,49 €, teda súd posudzoval úpadcu ako fyzickú osobu nepodnikateľa.».

Podľa tvrdenia sťažovateľa uznesenie okresného súdu, ktorým okresný súd priznal sťažovateľovi paušálnu odmenu vo výške 697,49 €, je „nesprávne a nespravodlivé a týmto uznesením bolo zasiahnuté do jeho základných práv, ktoré sú garantované Ústavou Slovenskej republiky“. V odôvodnení sťažnosti sťažovateľ bližšie uviedol:

«Z odôvodnenia uznesenia nevyplýva, aké kritéria pri určovaní výšky paušálnej odmeny Okresný súd Košice I použil, a len konštatoval, že „... Podľa ust. § 12 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 Z.Z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov..., za výkon funkcie

do konania prvej schôdze veriteľov vo veci vyhlásenia konkurzu na majetok fyzickej osoby -nepodnikateľa patrí správcovi paušálna odmena 663,88 eura.“.

Pravdepodobne súdom uplatnenou podmienkou pri určovaní výšky paušálnej odmeny správcu je samotné vyhlásenie konkurzu na majetok fyzickej osoby - nepodnikateľa. V tejto veci bol konkurz vyhlásený na majetok fyzickej osoby - nepodnikateľa a to z dôvodu petitu návrhu na vyhlásenie konkurzu. Teda z dôvodu, že konkurz bol konkurzným súdom vyhlásený na majetok fyzickej osoby - nepodnikateľa, a skutočnosť, že úpadca je reálne podnikateľom, nemá vplyv na zvýšenie paušálnej odmeny.

Z následne podaného návrhu správcu na otvorenie malého konkurzu, bolo vyslovene uvedené „... Obrat úpadcu dosiahnutý v poslednom uzatvorenom období pred vyhlásením konkurzu bol vo výške 6875,-- EUR tak, ako vyplýva z daňového priznania vyhotoveného ku dňu 14.5.2012 a k nemu priloženej prílohy Výkaz o príjmoch a výdavkoch. Z uvedeného vyplýva, že je splnená podmienka podľa § 106 ods. 2 psím. h) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii.“, uvedená formulácia bola ďalším dôkazom že sťažovateľ posudzoval splnenie podmienok pre otvorenie malého konkurzu aj z pohľadu podnikateľskej činnosti úpadcu, a v prílohe k návrhu boli doložené doklady, z ktorých jednoznačne vyplývalo že úpadca je podnikateľ.

Sťažovateľ sa s názorom Okresného súdu Košice I prezentovaného resp. neprezentovaného v uznesení nemôže stotožniť a je toho názoru, že týmto rozhodnutím bolo hrubým spôsobom zasiahnuté do jeho práv a navyše boli popreté základné princípy práva európskej únie.

Podstatnou skutočnosťou je, že v tomto prípade šlo o veriteľský návrh na vyhlásenie konkurzu. Je zrejmé, že v momente podania návrhu na vyhlásenie konkurzu ešte nie je možné s určitosťou zistiť, či je dlžník (úpadca) podnikateľom alebo nie. Sťažovateľ súdu už pred samotným vyhlásením konkurzu oznamoval, že v prípade úpadcu ide o podnikateľa, čo vyplývalo z výpisu živnostenského registra SR dostupného na webovej stránke... ako aj zo záverečnej správy predbežného správcu.

Ďalej správcovi bola krátená odmena z dôvodu, že správca doručil zoznam pohľadávok po lehote ustanovenej zákonom, čo sa úplne nezakladá na pravde. Je síce pravdou že správca na žiadosť súdu doručil zoznam pohľadávok v deň konania schôdze veriteľov, ale jednalo sa len o doručenie zoznamu pohľadávok v elektronickej forme, pričom

zoznam pohľadávok v písomnej forme bol doručený v zákonnej lehote piatich dní pred konaním prvej schôdze veriteľov, čo jednoznačne vyplýva zo spisu. Z uvedeného dôvodu nebol podľa môjho názoru dôvod na krátenie paušálnej odmeny.

Navyše sťažovateľ vidí v rozhodovaní konkurzného súdu prílišný formalizmus, čo je neprípustné.»

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky bolo uznesením Okresného súdu Košice I, sp.zn. 26K/75/2011 zo dňa 7.05.2012 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Košice I, sp.zn. 26K/75/2011 zo dňa 7.05.2012 a vracia mu vec na ďalšie konanie.“

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 v spojení s § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Kým v odôvodnení sťažnosti sťažovateľ tvrdil, že k porušeniu ním označeného práva malo dôjsť uznesením okresného súdu sp. zn. 26 K 75/2011 zo 14. novembra 2012, ktorým mu okresný súd priznal paušálnu odmenu vo výške 597,49 € (sťažovateľ v sťažnosti nesprávne uviedol „vo výške 697,49 €“, pozn.), v petite sťažnosti sa domáhal vyslovenia porušenia základného práva uznesením okresného súdu sp. zn. 26 K 75/2011 zo 7. mája 2012, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Ing. P. B..., a ktorým bol sťažovateľ ustanovený za správcu konkurznej podstaty. V petite sťažnosti súčasne požadoval zrušenie uvedeného uznesenia, ktorého kópiu ani nepredložil. Pretože petit sťažnosti je východiskom na rozhodnutie ústavného súdu, vzhľadom na nekonzistentnosť odôvodnenia a petitu sťažnosti nebolo možné jednoznačne určiť, čoho sa sťažovateľ domáhal. Zároveň k sťažnosti nepripojil splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 21. júla 2014 na odstránenie nedostatkov sťažnosti a na predloženie splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Sťažovateľ bol osobitne poučený o tom, že túto zákonnú požiadavku nemožno opomenúť ani v prípade, ak sám sťažovateľ je advokátom. Zároveň bol upozornený na to, že ak uvedené nedostatky neodstráni v určenej lehote, ústavný súd môže jeho sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ prevzal výzvu ústavného súdu 29. júla 2014, na túto však nereagoval a v určenej lehote sťažnosť nedoplnil a neodstránil jej nedostatky.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon

neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať...

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde.

Pretože ústavný súd upozornil sťažovateľa, že v prípade nesplnenia výzvy na odstránenie nedostatkov sťažnosti môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, a sťažovateľ aj napriek tomu v lehote určenej ústavným súdom nedostatky sťažnosti neodstránil a splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom nepredložil, a neurobil tak ani do predbežného prerokovania jeho návrhu, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2014